

fastes en Hovedreparation, og vi ville da til den Tid kun have Valget imellem de to ældre Pantserfregatter „Danmark“ og „Beber Stram“, der kun daarlig egne sig til Dvælsesskibe, eller ogsaa Fregatten „Sjælland“, som man tidligere var tilbøielig til at antage ikke burde sendes mere til søs. Der er derfor al mulig Grund til at ønske, at Korvetten „Fyen“, som jeg bemærker, er af samme Størrelse som „Sjælland“ og „Sjælland“ uagtet den kaldes Korvet, saa snart som mulig bliver bygget. Af Nybygninger, der paataenkes, er den ene et Pantserbatteri, hvortil der imidlertid kun forlanges en Sum af 230,000 Kr. — som jeg bemærkede før er dette ikke et helt Pantserbatteri, men kun en lille Del deraf —, og dernæst en hel Torpedobaad, hvortil der er forlangt en Sum af 200,000 Kr. At det er forlangt netop saaledes „til Paabegyndelsen af et Pantserbatteri“ og „til en Torpedobaad“, er jo ganske i Overensstemmelse med den af mig oftere udtalte Anskuelse, at for Liben bør vort egentlige Krigsmateriel navnlig udvikles i to Retninger, dels i Retning af Pantserbatterier og dels for en væsentlig Del ogsaa i Retning af hurtige Torpedobaade. Med Henhyn til det paataente Pantserbatteri skal jeg bemærke, at, efter det særdeles heldige Udvalg af Prøverne med „Helgoland“, er det paataent ganske at bygge det efter „Helgoland“s Linier. Derimod er det nok Meningen at gjøre nogle Forandringer i Armeringen. Prisen for Skibet vil derfor ogsaa være omtrent den samme som for „Helgoland“, forsaavidt man vil anvende det samme Materiale. Da der imidlertid i den senere Tid fremstilles Pantser af en vis Sammensætning, af haardt Staal og Jern, der er betydelig kraftigere end det tidligere, vil der vistnok være Grund til at anvende et saadant Pantser paa dette Skib, hvilket saa selvsølgelig vil fordyre det noget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amis 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) udtalte dernæst om § 26, at der extraordinært var forlangt til Krigs- og Marineministeriet en lignende Sum, som pleier at forlanges, men, spøide han rigtignok til, efter de Erfaringer, man har for, at Regjeringen altid nøies med det Halve af, hvad der paa dette Omraade forlanges, var der ikke nogen videre Anledning til at omtale dette nærmere. Jeg maa imidlertid for mit Vedkommende protestere imod, at jeg saaledes skulde mene, at jeg kun skal have det Halve af, hvad jeg forlanger; var det slet, kan jeg forstikke det ærede Medlem om, at jeg vilde stille Fordringerne betydelig op, og naar man gennemgaar, hvad der er forlangt paa § 26 til Marineministeriet, vil man vistnok finde, at Alt er velbegrundet. Jeg maa imidlertid bemærke, at for mit Vedkommende er det ikke det Samme, som sædvanlig forlanges paa § 26, jeg har virkelig taget det i Betragtning, at 500,000 Kr. ere

overførte til § 23; jeg har nemlig forlangt 1,248,000 Kr. paa § 26 til Marineministeriet. Naar man blot ser hen til det sidste Aar, hvor Marineministeriet var ualmindelig moderat med sine Forlangender paa § 26, var Fordringen dog over 100,000 Kr. større end iaar, men tager jeg Gjennemsnittet for de tre sidste Aar, er Nedgangen iaar fra dette Gjennemsnit 1,100,000 Kr., altsaa dobbelt saa meget som den Sum, jeg har foreslaaet overført til § 23. Sammenligner jeg, hvad der i det Hele er forlangt til Marineministeriet paa §§ 23 og 26, saa vil den saaledes stillede Fordring dog ingenlunde være den største Fordring, der noget Aar er stillet fra Marineministeriets Side, uagtet den nye Lov om Søværnets Ordning er kommen, og derfor mener jeg, at den særlige Anke over Mangel paa Sparommelighed ikke er begrundet. Der er af flere andre ærede Valere gjort forskellige Bemærkninger, som jeg kunde have ønsket at svare paa, men jeg skal ialtfald gjøre det overmaade kort, da de fleste af disse ærede Medlemmer ikke ere tilstede. Det glædede mig af det ærede Medlem for Ribe Amis 1ste Valgkreds (Haastrup) at høre endog en varm Udtalelse paa Ryskbeboernes Vegne, nemlig Beboerne paa Sjællands Bestkyst, i Anledning af, at Skommerens „Jylla“ var bleven sendt dertil isjor for at beskytte Fiskeriet. Jeg havde efter Chefens Rapport al Grund til at tro, at Skibet virkelig gjorde Nytte, og det er mig derfor en Tilfredsstillelse at høre, at Ryskbeboerne dele denne Anskuelse. Forsaavidt det staar til mig, skal en saadan Sendelse vedblive, thi som sagt, jeg tror virkelig, at den har gjort ikke ringe Nytte. Det har saaledes f. Ex. været muligt at skaffe forskellige danske Fiskere, hvis Redskaber have været ødelagte af engelske Fiskere, Erstatning ved at henvende sig til de paagjældende Fiskefartøiers Ciere i England, hvilket vistnok er foranlediget derved, at den engelske Regjering alerede for endel Aar siden har udstedt Befjendtgjørelse til de engelske Fiskere om, at de skulde forholde sig ordentlig, idet den ikke alene ikke vil beskytte dem imod Retsforsølgelse paa dansk Side, men at de ogsaa ville være udsatte for at kunne blive fagsøgte i England. Foruden at Skibet altsaa gjør en vistnok ikke ringe Nytte paa Sjællands Bestkyst, er jeg ogsaa kommen til den Erkjendelse, at det i og for sig er en meget god Dvælse for de Officerer og det Mandskab, som ere ombord, saa at der vistnok er al Grund til vedblivende at fortsætte dermed. Jeg husker ikke, om det var det første Aar eller det andet, da der var bevilget Penge i dette Niemed, at de bleve givne extraordinært, men nu efter at Dvælseskontoen paa Grund af den nye Lov om Søværnets Ordning er forhøjet, vil Bevilgingen kunne gaa ind paa Kontoen som ordinær. —